

SENSORVEILEDNING

TIL

EKSAMEN I REVISJON

5106

i henhold til rammeplan for treårig revisorutdanning av 1.12.2005
(20 studiepoeng)

OG

i henhold til Forskrift om rammeplan for bachelor i regnskap og revisjon 27.6.12/15.07.13
og nasjonale retningslinjer fra Universitets- og høyskolerådet
(15 studiepoeng)

onsdag 17. desember 2014

kl. 09.00 – 15.00

Evt. spørsmål og kommentarer kan rettes til:

Tonny Stenheim – tonny.stenheim@bi.no

Geir Haaland – geir.haaland@uia.no

OPPGAVE 1 (ca. 20 %)

- a) Kari Steen og Lars Ås er usikker på hvordan de skal forholde seg til at Olga Holm er varamedlem til styret hos revisjonsklienten Hjemme Best AS, og ber deg om en vurdering. Redegjør for hvordan du vurderer forholdet.
- b) Legg nå til grunn at Kari Steen må fratre som revisor for Hjemme Best AS. Hvilke plikter påhviler Kari Steen i den forbindelse?
- c) Selskapet Hjemme Best AS forespør derfor statsautorisert revisor Jens Haug om han kan bli Hjemme Best AS sin nye revisor. Hvilke plikter påhviler Jens Haug i den forbindelse?

a)

Forholdet reguleres av revisorloven kapittel 4, nærmere bestemt revisorloven § 4-1 og § 4-2. Kandidatene bør raskt komme fram til at Kari Steen ikke faller inn under revisorloven § 4-1 annet ledd og at Olga Holm ikke defineres som Kari Steens nærstående, jf. § 4-1 tredje og fjerde ledd. Dersom kandidatene konkluderer med at Olga Holm defineres som nærstående til Kari Steen bør de vise til revisorlovens § 4-1 annet ledd nr. 4 som er det aktuelle forholdet som fører til inhabilitet.

Kandidatene bør drøfte om forholdet faller inn under revisorloven § 4-2: smitteregelen. Revisorloven § 4-2 første ledd sier at ingen kan være oppdragsansvarlig revisor når andre revisorer eller ledende ansatte i revisjonsselskapet eller medlemmer eller varamedlemmer i revisjonsselskapets styrende organer har et forhold til den revisjonspliktige som nevnt i § 4-1 første og annet ledd. Lars Ås er oppdragsansvarlig revisor i samme revisjonsselskap som Kari Steen. Det gjør at dette vilkåret er møtt.

Smitteregelen gjelder også for nærstående til personer listet opp i § 4-2 første ledd jf. § 4-2 tredje ledd. Forholdet vil derfor også rammes om Lars Ås har nærstående som har et forhold til den revisjonspliktige som rammes av smitteregelen. I revisorloven § 4-1 tredje ledd står at ingen kan være ansvarlig revisor når personer som nevnt i første og andre ledd har nærstående som nevnt i § 4-1 fjerde ledd nr. 1 til 3 som står i et forhold til den revisjonspliktige som nevnt i § 4-1 annet ledd nr. 2 til 5.

I henhold til revisorlovens § 4-1 fjerde ledd nr. 1 vil revisors nærstående blant annet være en person som vedkommende bor sammen med i et ekteskapslignende forhold. Lars Ås og Olga Holm er samboere og Olga Holm er varamedlem til styret i Hjemme Best AS. Forholdet vil følgelig bli rammet av annet ledd nr. 4 som blant annet rammer medlem eller varamedlem av den revisjonspliktiges styrende organer.

Kandidatene bør konkludere med at verken Kari Steen eller Lars Ås kan være oppdragsansvarlig revisor for Hjemme Best AS, og at Steen og Ås AS ikke kan velges som revisjonsselskap.

Dersom kandidatene mot formodning kommer til motsatt konklusjon bør de også ha vurdert revisorloven § 4-1 første ledd annet punktum om det foreligger særlige forhold som er egnet til å svekke tilliten til revisor.

b)

Her bør kandidatene forutsette at Kari Steen fratrer som ansvarlig revisor og Steen og Tuft AS som valgt revisorselskap før utløpet av tjenestetiden. For det første må Kari Steen sende nummerert brev til ledelsen om fratreden, jf. revisorloven § 5-2 fjerde ledd nr. 6. Videre må det gis rimelig forhåndsvarsel til Hjemme Best AS før hun sier fra seg oppdraget, jf. revisorloven § 7-1 tredje ledd. Det må også sendes melding til Foretaksregisteret om at oppdraget er avsluttet, jf. revisorloven § 7-1 fjerde ledd.

c)

Her bør kandidatene skille mellom forespurt revisor og valgt revisor. Dersom Jens Haug er forespurt revisor, må han be om en uttalelse fra Kari Steen om hvorvidt det foreligger forhold som tilsier at han ikke bør påta seg oppdraget, jf. revisorloven 7-2 første ledd. Enkelte studenter vil nok også vise til forhold som revisor må vurdere før oppdrag aksepteres, som f.eks. kapasitet, uavhengighetsregler og lignende, samt bestemmelsene i hvitvaskingsloven om kundekontroll. Dette bør telle positivt.

I den situasjonen at Jens Haug er valgt revisor kan han be Kari Steen gi opplysninger og dokumentasjon om revisoroppdraget så langt opplysningene kan ha betydning for den framtidige revisjonen, jf. revisorloven § 7-2 annet ledd.

OPPGAVE 2 (ca. 35 %)

- a) Redegjør for begrepene påstander, kontrollaktiviteter, kontrollrisiko, test av kontroller, herunder sammenhengen mellom disse.
- b) Hvilke påstander er sentrale å få bekreftet for salgsinntektene?
- c) Hvordan vil du teste kontrollaktivitetene? (kontrollretning, populasjon, omfang mv)
- d) Hva har du oppnådd ved test av kontrollaktivitetene?
- e) Du kan forutsette at testene kommer ut uten avvik. Angi kort aktuelle substanshandlinger og angi hvilke påstander disse dekker.

a)

Påstander er ledelsens implisitte eller eksplisitte påstand om regnskapsføring, måling, presentasjon av og innhold i de forskjellige elementene i regnskapet og de tilknyttede tilleggsplysningene, uttrykt ved å erklære at regnskapet gir et rettviseende bilde i samsvar med gjeldende rammeverk for økonomisk rapportering.

Revisor må bruke påstander for transaksjonsklasser, kontosaldoer samt presentasjon og innhold til å danne seg et grunnlag for vurderingen av risikoer for vesentlig feilinformasjon i regnskapet (risikovurderingshandlinger) og for utformingen av og utførelsen av ytterligere revisjonshandlinger (videre og avsluttende revisjonshandlinger).

Som et ledd i risikovurderingen vil revisor innhente informasjon om enhetens interne kontroll og *kontrollaktivitetene*, for å utforme videre revisjonshandlinger som er tilpasset anslått risiko for vesentlige feil i regnskapet.

Selskapets kontrollaktiviteter er retningslinjer og rutiner som bidrar til at instruksjoner fra ledelsen utføres for å forhindre eller avdekke og korrigere feilinformasjon i regnskapet til rett tid og dermed sikre at påstandene om regnskapsrapportering oppfylles.

Ved å teste at disse fungerer som forutsatt vil revisor kunne legge til grunn (anslå) at risikoen for at disse påstandene er uten vesentlige feil som middels eller lav, avhengig av den interne kontroll og kontrollaktivitetens egnethet til å forhindre eller avdekke og korrigere feil i regnskapet, kalt *kontrollrisikoen*, sammenholdt med muligheten for at påstandene kunne være vesentlige feil før kontrollen ble tatt i betraktning (iboende risiko).

Når revisors vurdering av risiko for vesentlig feilinformasjon på påstandsnivå er basert på en forventning med hensyn til kontrollrisiko eller det ikke er mulig eller måleffektivt å redusere risikoen ved substanshandlinger alene må revisor utføre *tester av kontroller* for å få bekreftet (eller avkreftet) antagelsen om kontrollrisikoen.

Test av kontroller utføres ved å etterprøve om kontrollene har fungert som forutsatt, dvs. vurdere måleffektiviteten av kontrollene med hensyn på å forhindre, avdekke og korrigere vesentlig feil på *påstandsnivå*.

b)

Det er ingen spesifikke krav i lov, forskrift eller ISAer som detaljregulerer revisjon av salgsinntektene.

Av ISA 315 pkt. A124 kan imidlertid avledes følgende fra pkt. a) – *Påstander om transaksjonsklasser og hendelser i perioden som revideres* dvs. resultat-, egenkapital- og betalingstransaksjoner gjennom året:

- *Gyldighet*: Bokførte transaksjoner representerer bare reelle salg
- *Fullstendighet*: Alle varer foretaket har levert er fakturert og bokført
- *Nøyaktighet*: Alle salgstransaksjoner har vært gjenstand for korrekt registrering, beregning og avgiftsbehandling
- *Periodisering*: Alle salgstransaksjoner er bokført i riktig periode
- *Klassifisering*: Alle salgstransaksjoner er bokført på riktig konto tilordnet riktig linje i resultatregnskapet

Av disse påstandene vil det ut fra en ordinær risikovurdering (ikke undervurdering) være påstandene om *fullstendighet, nøyaktighet og periodisering* som vil være sentrale å få dekket og det må forventes at disse regnskapspåstandene trekkes fram.

Det må imidlertid også trekkes fram at ISA 240 *Revisors oppgaver med og plikter til å vurdere misligheter ved revisjon av regnskap* i pkt. 26 – 27 gir anvisning om at revisor skal ta utgangspunkt i at det også foreligger risiko for overvurdering av inntekter, enten i form av for tidlig eller fiktiv inntektsføring. Da det ikke er opplysninger i oppgaven som tilsier en motsatt innfallsvinkel, må derfor også påstanden **gyldighet** bekreftes særskilt. Dersom samtidig nevnes at denne påstanden dels dekkes gjennom kontroll av eksistensen av kundefordringer (pga. post- og motpostprinsippet, jfr. ISA 315 pkt. A125), honoreres for dette.

Det bør videre presiseres at pkt. A124b) - *Påstander om kontosaldoer ved periodens slutt* (blant annet verdsettelse) primært vil omfatte fordringsposten kundefordringer og ikke varesalg, slik at disse er mindre aktuelle slik spørsmålet er utformet.

Det bør også være presisert at pkt. A124c) - *Påstander om presentasjon og innhold* innbefatter klassifisering av varesalg (og kundefordringer) og kan sammenfattes i følgende forventning: All økonomisk informasjon om regnskapspostene på området er rettvise presentert med korrekt beløp i årsregnskap med tilleggsopplysninger (noter).

c)

Test av kontroller utføres som nevnt for å innhente revisjonsbevis for måleffektiviteten av enhetens interne kontroll med hensyn til å forebygge, eller avdekke og korrigere, vesentlig feilinformasjon på påstandsnivå.

Første steg er å fastslå hvilke påstander de interne kontrollaktivitetene er rettet mot. Dette for å fastsette kontrollretning og dermed populasjonen utvalget skal trekkes fra.

Kontroll av ordresedler mot fakturering og bokføring mht. at alle utleverte varer er bokført som salg, vil dekke påstanden **fullstendighet** og kontrollretningen vil da være **fra grunnlaget** for vareutleveringen (ordreseddel) **mot registrering** (fakturering og bokføring).

Det er i ISA 530 – *Stikkprøver i revisjon* ikke gitt konkret anvisning på utvalgsstørrelse ved utvalgsbasert kontroll, men Den norske revisorforening har i sin «Dokumentasjonsveiledning ved revisjon av små foretak» fra 2010 gitt følgende veiledning:

Eksempler på intervall på utvalgsstørrelser ved periodiske kontroller:

Månedlig kontroller: 2-4 tester (populasjonen er 12 enheter)

Ukentlige kontroller: 5-10 tester (populasjonen er 52 enheter)

Daglige kontroller: 15-25 tester (populasjonen er 365 enheter)

Løpende manuelle kontroller (mer enn daglig): Minimum 30 tester

Populasjonen er altså ordresedlene, og selv om det er opplyst at kontrollen foretas ukentlig, så er populasjonen sannsynligvis stor, samtidig som forventningen til kontrollrisiko er lav.

Følgelig bør det nok kontrolleres minst 30 ordresedler **fordelt ut over året**.

Utvelgelsen bør videre skje **tilfeldig** for å få representativitet i utvalget.

Dersom kontrollen skjer ved interimrevisjonen må revisor forsikre seg om at det ikke er endringer i rutinen fram til årsskiftet, og at øvrige revisjonshandlinger i perioden etter interim bringer revisjonsrisikoen ned på et akseptabelt nivå.

Kontroll av antall og beløp på ordreseddelen mot fakturering og bokføring mht. tallmessig overensstemmelse og riktighet, vil dekke påstanden *nøyaktighet*. Her vil det ikke være krav til kontrollretning, men antagelig effektivt å teste de samme 30 ordresedlene og fakturaene også for denne påstanden. Dermed vil krav til representativitet også være ivaretatt for test av denne kontrollaktiviteten.

Selve testen vil bestå i *både* å påse at den som har utført kontrolltiltaket har signert for dette og å gjenta kontrollen som bevis for at kontrollen er utført.

d)

Dersom det ikke framkommer avvik hverken når det gjelder fullstendighet eller nøyaktighet mellom grunnlag og registrering, vil revisor kunne konkludere med at kontrollen fungerer og at kontrollrisikoen er lav som forutsatt for begge påstandene.

Da de interne kontrollaktivitetene som er testet berører påstandene fullstendighet og nøyaktighet (*alle leveranser er bokført beløpsmessig korrekt*) og kontrollrisikoen er bekreftet som lav, kan revisor legge til grunn at kvaliteten knyttet til disse interne kontrolltiltakene er god og følgelig redusere omfanget av substanshandlinger knyttet til disse påstandene, d v s akseptere høy oppdagelsesrisiko.

Dersom det skulle framkomme avvik, må revisor analysere disse, innhente forklaring og mest sannsynlig utvide utvalget betydelig, evt. sette kontrollrisikoen høyere og kompensere med økt omfang av substanshandlinger.

Påstandene periodisering og gyldighet er imidlertid ikke dekket av kontrollaktiviter. Dette medfører da krav til lav til middels oppdagelsesrisiko (avhengig av den iboende risikovurderingen) knyttet til disse påstandene, d v s større omfang av substanshandlinger knyttet til kontroller rundt årsskiftet, samt mulige fiktive salgsinntekter.

Poenget med periodisering og gyldighet må ikke være oversett.

e)

Gjenstående revisjonshandlinger skal utformes slik at de dekker opp:

- Gjenstående risiko knyttet til påstandene fullstendighet og nøyaktighet
- Påstandene - gyldighet, periodisering, presentasjon og innhold - som ikke er dekket av test av kontroller

Følgende revisjonshandlinger er dermed aktuelle:

Analytisk handling (dekker alle påstander)

- Forventet salg i forhold til budsjett/fjorårstall
- Forventet bruttofortjeneste - tilsvarende

Substanshandling

(dekker gyldighet, nøyaktighet, periodisering, presentasjon/innhold)

- *Vurdere* behovet for test av et begrenset utvalg bokførte utgående fakturaer (avhengig av utfallet av analytiske kontroller) mot dokumentasjon (kilde)
- Test av periodiseringen (salgstransaksjoner rundt årsskiftet mht. vareutganger)
- Test av justerings- og avslutningsposter, samt overføring fra kontospesifikasjon til årsregnskapet inkl. tilleggsopplysninger, kfr. ISA 330 pkt. 20 og ISA 315 pkt.124c).

Revisjonshandlinger rettet *direkte* mot kundefordringer forventes *ikke* medtatt da dette ligger utenfor spørsmålsstillingen i oppgaven.

OPPGAVE 3 (ca. 15 %)

- a) Hva menes med misligheter?
- b) Forklar hvilke tre forhold som vanligvis vil være til stede når det forekommer vesentlig feilinformasjon som skyldes misligheter.
- c) Gi en oversikt over revisors oppgaver og plikter etter ISA 240 og redegjør for hvilke iboende begrensninger som ligger i revisjonen som gjør at misligheter nødvendigvis ikke avdekkes.

a)

Med misligheter (i motsetning til ubevisste feil) vil den underliggende handlingen som fører til feilinformasjonen i regnskapet være tilsiktet av regnskapsprodusenten. Det er to typer misligheter: Feilinformasjon som resultat av uredelig regnskapsrapportering (regnskapsmanipulering) og feilinformasjon som resultat av underslag av eiendeler (jf. ISA 240 pkt. 3). I IAS 240 pkt.11 a er misligheter definert på følgende måte: En bevisst handling begått av en eller flere personer innen ledelsen, av personer som har overordnet ansvar for styring og kontroll, av ansatte eller av andre, som innebærer uredelighet for å oppnå en urettmessig eller ulovlig fordel.

b)

De tre forholdene som vanligvis er til stede når det forekommer vesentlig feilinformasjon som skyldes misligheter er insentiver eller press for misligheter, muligheter for misligheter og holdninger eller rettferdiggjøring av misligheter. Se for øvrig ISA 240 (vedlegg og da særlig A1). Hvis disse tre forholdene er til stede, vil det vær økt risiko for at det skjer misligheter. Disse tre forholdene inngår i det såkalte mislighetstriangelet (the fraud triangle).

c)

Oppgaven kan besvares ut fra ISA 240 generelt og særlig punktene 5-8 i standarden. Utgangspunktet er at revisor skal skaffe seg betryggende sikkerhet for at regnskapet ikke

inneholder vesentlig feilinformasjon, verken som følge av bevisste eller ubevisste feil. Revisor skal derfor identifisere og vurdere risikoene for vesentlig feil informasjon i regnskapet som skyldes misligheter, innhente tilstrekkelig og hensiktsmessig revisjonsbevis om de anslåtte risikoene for vesentlig feilinformasjon som kan skyldes misligheter gjennom utforming og iverksettelse av egnede handlinger og håndtere avdekkede og mistenkte misligheter på en hensiktsmessig måte.

Forhold som kan komme i tillegg: Revisor skal ha profesjonell skeptisk holdning. Det skal gjennomføres en diskusjon i revisjonstemaet når det gjelder misligheter. Det skal gjennomføres risikovurderingshandlinger. Revisor skal rette forespørsler til ledelsen (de som har overordnet ansvar for styring og kontroll). Det foreligger særlig dokumentasjonsplikt ved misligheter. Dersom revisor har identifisert misligheter, skal revisor kommunisere dette til ledelsen og det kan reises tvil om revisor mulighet til å fortsette revisjonsoppdraget.

På grunn av revisjonens iboende begrensninger er det en uunngåelig risiko for at vesentlig feilinformasjon i regnskapet ikke avdekkes selv om revisjonen er hensiktsmessig planlagt og gjennomført i henhold til lov, forskrift og god revisjonsskikk (herunder revisjonsstandardene). Iboende begrensninger i revisjonen skyldes blant annet at revisor benytter utvalgsbaserte kontroller, det er iboende begrensninger i ethvert regnskaps- og kontrollsystem, at revisjonsbevis er mer underbyggende enn absolutte og at revisjon baserer seg på skjønn for eksempel ved bevisinnhenting og bevisvurdering.

De iboende begrensningene er spesielt store når det gjelder å avdekke misligheter (jf. også ISA 200 pkt. A45). Dette har blant annet sammenheng med at misligheter kan omfatte avanserte og nøye planlagte opplegg for å skjule dem. Videre er risikoen for at revisor ikke avdekker vesentlig feilinformasjon som skyldes misligheter utført av ledelsen større enn for misligheter utført av ansatte. Det har blant annet sammenheng med at ledelsen ofte på grunn av sin posisjon er i stand til å direkte eller indirekte manipulere registreringer, overstyre kontroller og på den måten kunne presentere uriktig informasjon i regnskapet. Risikoen for at vesentlig feilinformasjon som skyldes misligheter ikke avdekkes, vil være høyere enn risikoen for ikke å avdekke feilinformasjon som ikke skyldes misligheter.

OPPGAVE 4 (ca. 15 %)

Kommenter og formuler konklusjonsavsnittet vedrørende årsregnskapet i følgende to situasjoner:

- a) Selskapets ledelse er ikke i stand til i ettertid å frambringe et nytt årsregnskap som det er mulig å konkludere på med betryggende sikkerhet.
- b) Selskapets ledelse er i stand til i ettertid å frambringe et nytt årsregnskap som det er mulig å konkludere på med betryggende sikkerhet, men synes dette blir for kostbart.

a)

Ved en vesentlig og gjennomgripende feil i regnskapet er det iht. ISA 705 *Modifikasjoner i konklusjonen* ikke tilstrekkelig med en modifikasjon i form av et forbehold (pkt. 7) men

påkrevd med en negativ konklusjon (pkt.8) eller en konklusjon om at revisor ikke kan uttale seg (pkt.9). I det beskrevne tilfellet er det manglende mulighet til å innhente tilstrekkelige og hensiktsmessige revisjonsbevis som er årsaken til modifikasjonen.

Konklusjonsavsnittet vil i henhold til dette se slik ut: (jfr. M16 i eksempelsamlingen for revisjonsberetninger og andre uttalelser)

Konklusjon om at vi ikke kan uttale oss om årsregnskapet

På bakgrunn av forholdet som er avtalt i avsnittet «Grunnlag for konklusjon om at vi ikke kan uttale oss om årsregnskapet», har vi ikke vært i stand til å innhente tilstrekkelig og hensiktsmessig revisjonsbevis som grunnlag for vår konklusjon. Vi kan følgelig ikke uttale oss om årsregnskapet.

Av eksempelet og ISA 705 pkt. 28 framgår at revisor *også må justere innledningsavsnittet i revisors beretning mht. begrensningene i grunnlaget for konklusjonen på årsregnskapet.*

b)

I dette tilfellet skal det i tillegg gis en anmerkning om ikke-fastsettelse. En slik negativ fastsettelseskonklusjon er tatt inn i M14 i eksempelsamlingen, som en fortsettelse av konklusjonsavsnittet som for øvrig blir som i a) slik:

«Vi mener at årsregnskapet, slik det foreligger, ikke bør fastsettes som selskapets årsregnskap».

I figur 23-12 i Guldens lærebok er anmerkningen imidlertid tatt inn under overskrift *Andre forhold* etter konklusjonsavsnittet. En slik løsning må derfor også aksepteres.

Også i dette tilfellet må revisor justere innledningsavsnittet i revisjonsberetningen mht. begrensningene, slik som inntatt i eksempelet.

OPPGAVE 5 (ca. 15 %)

- a) Hvilke bestemmelser gjelder for revisors taushetsplikt og opplysningsplikt etter en konkurs?
- b) Hvilke konkrete dokumenter har revisor plikt til å utlevere og hvilke type opplysninger har revisor plikt til å gi etter disse bestemmelsene?

- a) Etter revisorloven § 6-1 har Revisor og revisors medarbeidere taushetsplikt om alt de under sin virksomhet får kjennskap til med mindre annet følger av lov, eller den opplysningene gjelder har samtykket til at taushetsplikten ikke skal gjelde. Taushetsplikten gjelder også etter at oppdraget er avsluttet eller selskapet er konkurs.

Etter revisorloven § 6-2 5.ledd har imidlertid revisor opplysnings- og bistandsplikt når revisjonsklienten er tatt under konkursbehandling. I slike tilfeller gjelder konkursloven § 101 4.ledd som igjen viser til konkursloven § 18a som regulerer revisors (og regnskapsførers) bistandsplikt.

Etter denne bestemmelsen har revisor plikt til å utlevere regnskaper og regnskapsmateriale vedrørende selskapet til bostyret og dette gjelder selv om honorar for utført arbeid ikke er betalt. Revisor plikter også etter konkursloven § 18a vederlagsfritt å bistå bostyret med opplysninger om skyldnerens regnskaps- og forretningsførsel. Det uttrykkes også eksplisitt i konkursloven § 18a at bistandsplikten etter denne paragrafen kan oppfylles uhindret av eventuell taushetsplikt. Å gi opplysninger er imidlertid begrenset til å gi faktiske opplysninger og omfatter ikke et krav om å gjøre egne vurderinger.

- b) Revisors plikt til utlevering av dokumenter omfatter for eksempel bilag/regnskaper/og annet originalt regnskapsmateriale revisor måtte besitte, men omfatter ikke revisors egen dokumentasjon/arbeidspapirer. Revisors plikt til å gi bostyret opplysninger er begrenset til faktiske opplysninger og kan for eksempel omhandle:
- Informasjon knyttet til skyldnerens regnskaps- og forretningsførsel som er bekreftet gjennom revisjon.
 - Omsetning, bransjemessige forhold, forretningsforbindelser, den interne organisasjonen, eierforhold, ledelsens disposisjoner.
 - Regnskapets formelle tilstand, regnskapssystem, opplysninger om regnskapenes innhold, regnskapsprinsipper, ajourhold og bokføringen.

Det sentrale poeng i oppgaven er at kandidaten klart skiller mellom taushetsplikten og opplysningsplikten og revisorlovens utgangspunkt for dette. Videre bør skillet mellom plikten til å utlevere revisjonskundens original dokumenter og revisor egne arbeidspapirer og dokumentasjon (f. eks kopi av dokumenter) være diskutert.